(గత సంచిక తరువాయి)

"ఐనా.. వెయ్యి కోట్లంటే కొంచెం ఓవర్ గా లేదూ.. అది సరే.. ఇంతకీ మీ మినిస్టర్లెలా తీసుకుంటారో చెప్పరాదూ..? "అడిగింది.

"వాళ్ళ పిల్లలకి కోట్లలో తీసుకుంటారు. ఇంకొన్ని చెప్పనా... అసలు వాళ్ళేం చేస్తున్నారో కూడా అర్థంకాదు, గుండాగిపోయే నంబర్లుంటాయి కొన్ని.., మనం కల్లో కూడా ఊహించని ప్రాపర్టీస్ చేతులుమారతాయి కట్నం పేరుతో.." అంటూ తనకు తెలిసిన కొన్ని ఎగ్జాంపుల్స్ చెప్పాడు.

"మరి ఈ హోమ్ మినిస్టర్ గారేం తీసుకుంటారో..? "అల్లరిగా చూస్తూ అడిగింది.

ఉలిక్కిపడిచూశాడు. ఒక్కసారిగా ఏదో బలమైన అల ఉవ్వెత్తున ఎగసి, తనని నిలువునా ముంచెత్తిన భావన. తటాలున తమాయిచుకుని, స్పృహలోకి వచ్చాడు. ఇప్పుడు తన నోటివెంట వచ్చే ఒక్కమాట చాలు అనవసరమైన భావాలకి లిఫ్ట్ ఇవ్వడానికి. ఇప్పటికి చేస్తున్నది చాలు. అందుకే అర్థంకానట్టే చూస్తూ, "ఈ వయసులోనా.. నా ఏజ్ ఎంతో తెలుసా నీకు..? సరైన టైంలో పెళ్ళి చేసుకునుంటే ఈపాటికి నా కూతురికివ్వాల్సొచ్చేదా కట్నం.." నవ్వాడు. పైకి నవ్వినా మనసులో చురుక్కుమన్న బాధ. అన్ని రోజులుగా తామిద్దరి మధ్యా నిశ్శబ్దంగా ప్రవహిస్తున్న సున్నితమైన ప్రవాహాన్ని తనే రాళ్ళేసి చెదరగొట్టిన అనుభూతి. కానీ తప్పదు.

తేలిగ్గా నవ్వేసింది, "నలభై ఆరు, ఐతే ఏం.. మరీ చెప్తారు మీరు. ఎనభైలలో ఉన్నవాళ్ళే మూడేసి పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుంటూ, వి ఆర్ సో యంగ్ అంటుంటే మీరు మరీ ఏజ్, ఓల్డ్ అని కబుర్లు చెప్తారేం.. ఐనా మీకేం తక్కువ చెప్పండి..? చదువుకి చదువు, మంచి హోదా, ఏ హీరోలకీ తీసిపోని పర్సనాలిటీ, వీటన్నింటినీ మించిన మంచి వ్యక్తిత్వం.. ఇన్ని పెట్టుకుని మీరలా మాట్లాడ్డం ఏం బాలేదు.." అంది సూటిగా.

ఒక్కసారిగా గుండె గొంతులోకి వచ్చినట్టైంది. వెంటనే సర్దుకుని, "నా సంగతొదిలేయ్. మరి ఆనంద్ కి నువ్వేం ఇస్తున్నావ్..?" వాతావరణాన్ని తేలిక చేయడానికి బలవంతంగా ముఖంలోకి లేని నవ్వు కొనితెచ్చుకుంటూ అడిగాడు.

ఎప్పుడూ నవ్వే మనోజ్ఞ ముఖం గంభీరంగా మారింది. సూటిగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ, "ఆనంద్ నాకు కేవలం ఓ ఫ్రెండ్ మాత్రమే భరద్వాజా అది మీకూ బాగా తెలుసు. ఐనా నేను ఏం కట్నం ఇవ్వగలనో తెలుసుకోవాలంటే మీ దగ్గర ఒక్కటే మార్గం ఉంది...." అంటూ ఆగింది.

ఆమె నుదుట చిరు చెమటలు పట్టాయి., పెదవులు సన్నగా అదురుతున్నాయి.

"భరద్వాజా.. "అంటూ ఏదో అనబోయేంతలో షార్ప్ గా రియాక్టయ్యాడతను. ఇంకేమీ ఆలోచించలేదు. ఇక్కడితో కట్ చేయాలి. ఐ కాన్ట్ బీ దట్ అమెచ్యూర్... అనుకుంటూ, "సెమినార్ కి లేట్ అవుతోంది కదా మనోజ్ఞా, తొందరగా జ్యూస్ ఫినిష్ చెయ్యి" అన్నాడు అబ్రప్ట్ గా సంభాషణ తుంచేస్తూ.

మౌనంగా తలదించుకుంది. వెళ్తూ, వెళ్తూ కనీసం వస్తానని కూడా చెప్పలేదు. నిశ్శబ్దంగా కారు దిగి ఒక్కసారి అతని వంక చూసి గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. ఆ లేత మొఖంలో తీవ్రమైన ఆశాభంగం.

నిస్త్రాణ గా సీట్లోకి జారిపోయాడు. ఓహ్ గాడ్.. ఎంతగా హర్ట్ చేశాడు తను.. హౌ కుడ్ ఐ బీ సో రూడ్.. కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

16

ఆలోచిస్తున్నాడు.. తదేకంగా.. తీవ్రంగా...

ఏం చేస్తున్నాడు తను*?* ఏమైంది జీ.కే.నీకు*?* ఎంతమంది అందమైన స్త్రీలని చూసుంటాడు. అంత చిన్నపిల్లకి తానెలా అట్రాక్ట్ అయ్యాడు..! ఇది ఆకర్షణ మాత్రమే కాదు. దాన్ని మించినదేదో. ఏంటది..? ఎందుకామె కలవమంటే కాదనలేకపోతున్నాడు? ఏమిటా మాగ్నెటిక్ పవర్? ఎందుకామె వెంట వద్దనుకుంటూనే పిచ్చివాడిలా వెళ్ళిపోతున్నాడు.

*....*తను సరే. ఈ ఏజ్ లో ఒక యంగ్ అండ్ బ్యూటిఫుల్ అమ్మాయి దగ్గరకొస్తే తనేంటి, అపర ప్రవరాఖ్యుడైనా చలిస్తాడు. ఆఫ్టాల్ తానెంత. కానీ మనోజ్ఞ.. అంత అందమైన అమ్మాయి.. చిటికేస్తే చాకుల్లాంటి కుర్రాళ్ళు లైన్ లో నించుటారు. అలాంటి అమ్మాయి తనకెందుకంత ప్రాముఖ్యం ఇస్తోంది*?* తననెందుకలా కన్ఫ్యూజ్ చేస్తోంది*?* అంతమంది రిచ్, హాండ్సమ్ అండ్ యంగ్ ఫ్రెండ్స్ వున్న అమ్మాయికి తనతో పనేంటి..

నిజంగానే ఇష్టపడుతోందా..? ఏం తెలుససలు తన గురించామెకి. తమ పరిచయమెంతని ఇష్టపడడానికి. లేక తనని కవ్వించి, ఆశ చూపి, తాను గిలగిల్లాడుతుంటే, తన వెనక స్నేహితులంతా కలిసి నవ్వుకోవట్లేదు కదా!! ఆ ఊహకే ఉలిక్కిపడ్డాడు. అవును. అంతే అయ్యివుంటుంది. లేకపోతే తనతో ఏం పని. ఈ హిల్ స్టేషన్లో ఇంత కంటే మంచి టైంపాస్ ఎక్కడ దొరుకుతుంది. హఠాత్తుగా మదిలో మెదిలిన చిన్న అనుమానం పెనుభూతమై క్షణాల్లో అతని మనసు కలిచివేసింది.

ఆ ఆలోచనతో పిచ్చి పట్టినట్టైందతనికి. కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి మనోజ్ఞ గురించి అలా ఆలోచించినందుకు. మనసు చెప్తోంది ఆమె అలాంటిది కాదని కానీ ఆలోచనకి రీజన్ దొరకట్లేదు. చాలిక.. ఈ వ్యథతో తల పగిలిపోయేట్టుంది.

విసురుగా లేచి బయటికి నడిచాడు. "పాణీ.." అరిచినట్టే పిలిచాడు. పరుగున వచ్చాడతను.

"సర్.."భయంగా అన్నాడు. భరద్వాజని ఎప్పుడూ అలా చూడలేదు.

"ఫ్లైట్ బుక్ చెయ్ హైదరాబాద్ కి.." కారెక్కుతూ చెప్పాడు.

"ఎప్పుడు సర్.. అంటే వెదర్ బాలేదు కదా ఈరోజు, రేపూ కొన్ని కాన్సిల్ అయ్యాయనీ..." తెల్లబోయి చూస్తూ చెప్పబోయాడు పాణి.

"నో వే.. ఎప్పుడు దొరికితే అప్పుడు.. వెళ్ళిపోవాలి ..వెంటనే... " అంటూ కార్ స్టార్ట్ చేశాడు.

మరీ లవ్ ఫెయిల్యూర్ ఐన చిన్నకుర్రవాడిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడా. ఏమన్నా అనుకోనీ, టూ హెల్ విత్ ఎవ్రీవన్. తాను వెళ్ళిపోవాలి. ఇంకా ఇక్కడే వుండి ఓ జోకర్ లా మిగలలేడు. కోపం లో ఎటుపడితే అటు టర్న్ చేశాడు. అంతలో గ్రీన్ లాన్స్ కనిపించింది. ఇక్కడే కదూ తను ఆమెని కలిసింది, ఆమె సాన్నిహిత్యంలో మైమరచిపోయింది., ఆ తీవ్రమైన ఆకర్షణా ప్రవాహంలో ఉధృతంగా కొట్టుకుపోయింది! రోషంతో అతని మొఖం ఎర్రబారింది. దాటబోతూ వెనక గేట్ దగ్గర అప్రయత్నంగా కారు ఆపి స్టీరింగ్ మీద తల ఆనించి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

తనని అల్లరి పెట్టి, ఆశపెట్టి తానో వెర్రి వాడిలా ఆమె చుట్టూ తిరుగుతుంటే అంత పెద్ద హోదాలో వున్నవాడూ, మంత్రీ, తనకంటే వయసులో రెట్టింపున్నవాడు, ఎవ్వరైనా ఆడదాని ఓరచూపుకి బానిసలేనని, ఆమె గర్వంగా నవ్వుకుంటున్నట్టు అనిపించింది. ఉక్రోషం తన్నుకొచ్చింది. ఎంతలా అభిమానించాడు. పిచ్చివాడిలా... తలవిదిల్చి లేచాడు.

విసుగ్గా కారు స్టార్ట్ చేయబోతూ ఆగాడు. దూరం నుంచీ ఆ సిమెంట్ బెంచ్ కనపడుతోంది లీలగా. అక్కడే కదూ తననామెకాపాడింది. తనామెకి అంత దగ్గరైంది. ఎన్ని కబుర్లూ, పర్సనల్ విషయాలు షేర్ చేసుకున్నాడామెతో..! అసలు ఆమెని పరిచయం చేసిన ఆ బెంచ్ ని లాగి తన్నాలన్నంత కోపం ముంచుకొచ్చింది. కోపంతో చేసే పనులకి రీజనింగ్ వెతక్కూడదన్న మాట నిజం చేస్తూ

విసురుగా కారు దిగి అటు నడిచాడు. బెంచ్ దగ్గరౌతూనే గుర్తించాడు. అక్కడెవరో కూర్చున్నారు. కోపాన్ని అణుచుకుంటూ, తన ప్రయత్నాన్ని విరమించుకుని, వెనుదిరగబోయి తుళ్ళిపడి మళ్ళీ తిరిగి చూశాడు. ..అక్కడ...అక్కడున్నది.. మనోజ్ఞ కదూ.. ఈ సమయంలో ఆమె అక్కడుండడం యాదృచ్ఛికమా.. లేక..!! ఆలోచిస్తూ కలలోలా నాలుగడుగులు ముందుకేశాడు.

ఆమె అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకుని నిశ్శబ్దంగా రోదిస్తోంది. పక్కనో పుస్తకం డైరీ కావచ్చు అస్తవ్యస్తంగా సగం రాసి పడుంది. అదికాదతడు చూస్తున్నది దాని మధ్యగా పెట్టున్న ఫొటో... తనదే...!! జీవితంలో అంత షాక్ కి ఎప్పుడూ గురవ్వలేదు భరద్వాజ. అతని మొఖం తెల్లగా పాలిపోయింది. నమ్మలేనట్టు వంగి మళ్ళీ చూశాడు. తనదే.. ఏదో మ్యాగ్జైన్ కవర్ పేజీ కటింగ్.. స్థాణువై నిలబడ్డాడు. ఆమె ఇంకా ఏడుస్తోంది... సన్నగా వెక్కుతూ..

మధ్యాహ్నం తనామెని కర్ట్ గా తుంచేయడం గుర్తొచ్చింది. ఒక్కసారిగా నిలువునా చీల్చినంత బాధ... చేసిందంతా చేసి తానేదో మోసపోయినట్టు గా ఎంత ఫీలైపోయాడూ.. తన మీద తనకే అసహ్యం వేసింది. తన ఆలోచనల్లో వికృతత్వానికి సిగ్గుపడ్డాడు.

అలా ఎంతసేపు నిలబడ్డాడో తెలీదు. ఆమె కదలడంతో చప్పున పక్కకి తప్పుకున్నాడు. అంతలో ఆమె నెమ్మదిగా కళ్ళుతుడుచుకుని బెంచ్ మీద తానెప్పుడూ కూర్చునే వైపుచూసింది. మెల్లగా మునివేళ్ళతో ఆ బెంచ్ ని స్పృశించింది. మామూలుగా చూసేవాళ్ళకది సాధారణ దృశ్యమేమో గానీ, ప్రేమలో వున్నవారికే అర్థం అవుతుందా సున్నితమైన భావం. తాము ప్రేమించిన వారు తాకిన గడ్డిపూవు కూడా వారికో అద్భుతమే. ఇక అనుమానపు తెరలని తొలగించుకుని కళ్ళు తెరిచిన భరద్వాజకైతే అది ఓ అపురూపమైన దృశ్యమే.. వెల కట్టలేని కానుకే...

నెమ్మదిగా వెనుదిరిగాడు. ఆలోచనల్లో నిమగ్నమైవున్న ఆమె ఏకాంతాన్ని భగ్నం చేసే హక్కు తనకెక్కడిది? ఆ ఆలోచనలు తనవే అయినా సరే ..

ఎలాగో కారులో వచ్చి కూలబడ్డాడు. నీరసంగా కారు స్టార్ట్ చేయబోయి ఆగాడు. చప్పున ఏదో గుర్తొచ్చి డాష్ బోర్డ్ లో వున్న కేమెరా బయటకి తీసాడు. జూమ్ చేసి ఆమెని చూశాడు. ఇష్టంతో చేసే పనులకి కూడా అసలే రీజనింగ్ వుండదు కదూ. ఆమె ఇంకా అలాగే కూర్చుని వుంది డీలాగా. ఇన్నాళ్ళుగా దగ్గరకి తీసి, హఠాత్తుగా ఒక్కమాటతో ఆమెని ఇంతగా బాధించింది తనేగా. అంతకన్నా కూడా తన ఆలోచనలు ఎక్కువ అసహ్యకరమైనవి కదూ. ఇలా చూసి వుండకపోతే రేపు తానెళ్ళిపోయేవాడు. తనెందుకు అలా చెప్పకుండా దూరమయ్యాడో తెలీక విలవిల్లాడిపోయేదీ పిచ్చిపిల్ల. ఎంత క్రూరుడు... స్వప్రయోజనం లేకుండా ఏ పనీ చేయని కలుషితమైన లోకం తనది. ఆ బురదలో వున్న తనకి అంతకంటే మంచి ఆలోచనలు ఎక్కడ్నుంచి వస్తాయి. చుట్టూ సముద్రమంత అభిమానులున్నా, దాహం తీరే దారిలేక అలమటిస్తున్నతన దగ్గరకి చిరుజల్లులా వచ్చింది కదూ ఆమె... క్షణకాలమైనా ప్రేమ రూపురేఖలెరుగని తను అది మోసమనుకుని భ్రమపడ్డాడు. ఎంత మూర్ఖుడు.

అంతలో ఆమె దగ్గరకి ఎవరో వచ్చారు. పార్క్ వాచ్ మేన్ లా వున్నాడు. వెళ్ళమని చెప్పినట్టున్నాడు. మెల్లగా లేచిందామె. టైం చూశాడు. ఏడున్నర... భారంగా అడుగులేస్తూ వెళ్తున్న ఆమెని చూస్తే పాపమనిపించింది. హటాత్తుగా తన కర్తవ్యం అర్థమైంది.

ఆమె ఆప్యాయతని అందుకుని, నెమ్మదిగా సర్దిచెప్తాడు తను. ఇలా సడెన్ గా గాయపరిచి నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆమె జీవితంలోంచి హఠాత్తుగా నిష్క్రమించే హక్కు తనకి లేదు.

ఆ ఆలోచన రాగానే మనసు తేలిక పడింది. ఆమె రూపం కనుమరుగయ్యేలోపే ఫోన్ తీసి డయల్ చేశాడు. ఊపిరిబిగబట్టి చూస్తున్నాడు. ప్రకాశంగా వెలుగుతున్న లైట్ల వెలుతురులో ఆమె మొహం జూమ్ చేసిన కెమెరాలో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. బ్యాగ్ లోంచి సెల్ తీసి చూసిన ఆమె కళ్ళలో ఒక్కసారి గా మెరుపొచ్చింది. నమ్మలేనట్టుగా చూసి చప్పున ఒక్కసారిగా సెల్ ని ముద్దుపెట్టుకుంది. ఉలిక్కిపడ్డాడు. చాలాసేపటి తర్వాత అతని పెదాల మీద నవ్వు వెలిసింది. అంతలో సెల్ లో మనోజ్ఞ గొంతు వినిపించింది.

"హలో..భరద్వాజా.. ..సర్ " ఆమె లో చిన్న సందిగ్ధత.

"మనోజ్ఞా.." ఒక్కసారి అతని గొంతు ఆర్తిగా పలికింది. చప్పున సద్దుకున్నాడు. మరీ ఎమోషనల్ అయిపోకూడదు. తనని తాను మందలించుకున్నాడు.

"చెప్పండి.. "

"బిజీ గా వున్నావా..?"

"లేను.. మీరెందుకంత దల్ గా వున్నారు?"వెంటనే ప్రశ్నించింది.

ఉలిక్కిపడ్డాడు. బానే గుర్తించింది. మరి తనో.. ఆమెలోని స్వచ్ఛతని కూడా గుర్తించలేక...

"భరద్వాజా.." ఆమె పిలుపుతో తేరుకున్నాడు.

"ఏంలేదు.. కాస్త మూడ్ బాగాలేదు.."

"ఔనా.. ఎక్కడున్నారు?"

తడబడ్డాడు "ఇక్కడే.. బయటికి వెళ్తున్నాను.."

"ఒంటరిగానా.. పాణిగారు లేరా..?"

"ఊహు.. మూడ్ బాలేనప్పుడు వేరేవాళ్ళని ఎందుకు ఇబ్బంది పెట్టడం.. అది సరే నువ్వెలా వున్నావ్..?" ఆప్యాయంగా అడిగాడు. మధ్యాహ్నం కలిసి, సాయంత్రం ఎలా వున్నావని అడగడం వెర్రితనమేమో తెలీదు గానీ ఆ క్షణం అడగకుండా వుండలేకపోయాడు.

"ఊ... ఓ.కే."

"నాతో వస్తావా..?"

"తప్పకుండా.." వెంటనే చెప్పింది.

"ఎక్కడికో అడగవా..?"

"ఎక్కడికైనా సరే..", ఆమె కంఠం సిన్సియర్ గా ధ్వనించింది.

ఎంతగా ఆమె మనసు తన సాంగత్యం కోరుకుంటోందో అర్థమై అతని మనసు చలించిపోయింది.

"చమన్ దగ్గరకు రా.. పిక్ చేసుకుంటాను.."

"ఓకే.. "అనేసి, అంతలోనే "లేదు.. లేదు... ఒక్క.... హాఫ్ ఏన్ అవర్.." చప్పున ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు అంది.

"ఇప్పుడేగా వస్తానన్నావ్.."

"వస్తానూ.. కానీ కొంచెమన్నా రెడీ అవ్వొద్దా.." బిడియంగా అంది.

గట్టిగా నవ్వేశాడు. " ఓహ్.. కమాన్.. పెళ్ళిచూపులకెళ్ళడంలేదు మనం, వున్నపళాన వచ్చెయ్.. "

"..జెంట్స్ కైతే ఎలా వచ్చినా ఓ.కే. కదా... కానీ, బయటికి వెళ్ళాలంటే ఆడపిల్లలకుండదా చెప్పండి.. జస్ట్ ఛేంజ్ చేసుకుని వచ్చేస్తా ప్లీజ్...." బతిమాలుతూ అంది. కరిగిపోయాడు.

"ఓ.కే. కమ్ ఫాస్ట్ .. ఐ విల్ వెయిట్.. "

అరగంట తర్వాత చమన్ దగ్గర కారాపాడు. త్వరత్వరగా వచ్చి కారెక్కింది మనోజ్ఞ, "సారీ,వెయిట్ చేయించానా..? "అంటూ. ఒక్కసారి నిశ్చలంగా ఆమెకేసి చూశాడు. లైట్ పింక్ శారీ లో ఏంజిల్ లా వుందామె. మంచులో తడిసిన గులాబీలా, అద్భుతంగా.... స్టన్నింగ్...నిజంగా చీరకున్న సెక్సప్పీల్ ఇంకే బట్టలకీ రాదు. ముఖ్యంగా, మనోజ్ఞ నిజంగానే మనోజ్ఞంగా వుంది, వెన్నెల బొమ్మలా..

"ఏమైందలా చూస్తున్నారు..? "ఆమె ప్రశ్నకి తేరుకుని నవ్వాడు.

"రెడీ అయ్యే వచ్చావు మొత్తానికి. " ఆ రెడీ అవడం తనకోసమే అని తెలుస్తుంటే ఆ ఫీలింగ్ అద్భుతంగా వుంది.

"ఏక్కువేం లేదు.. బయటికెళ్ళాను కదా రావడానికే టైం పట్టింది.." సిగ్గుగా నవ్వేసింది.

"ఏక్కడ్నుంచీ.."ఠక్కున అడిగాడు. ఆమె చేతిలో డైరీ కూడా వుంది. మళ్ళీ ఎందుకు తెచ్చిందో అర్థం కాలేదు.

"అదీ.. చిన్న పనుండీ.. బయటకెళ్ళాను.." తడబడింది.

"ఓ.. వెళ్దామా మరి.." అడిగాడు ఆమెని ఎక్కువ ఇబ్బంది పెట్టకుండా. తలూపింది. కాసేపటికి ఓ రెస్టారెంట్ లో ఉన్నారు.

"డూ యూ మైండ్ ఇఫ్ ఐ డ్రింక్..? అండ్ వాట్ అబౌట్ యూ.. వుడ్ యూ లైక్ టూ హేవ్ టూ..?"మెనూ చూస్తూ అడిగాడు. ఆమెని చూసే ధైర్యం రాలేదు. కళ్ళు తిప్పుకోనీకుండా వుందామె రూపం.

"నో.. అండ్ థ్యాంక్స్.."

"దేనికి... డ్రింక్ ఆఫర్ చేసినందుకా..?"తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"ఛ.. కాదులెండి.. మూడ్ బాలేనప్పుడు వేరేవాళ్ళని ఇబ్బంది పెట్టనన్నారు కదా. అంటే నన్ను మీరు.. పరాయి అనుకోలేదని... అంటే.. ఐ మీన్ .." అతను తననే సూటి గా చూడ్డం గమనించి తడబడింది.

"ఏక్స్‌ప్లనేషన్స్ అక్కర్లేదు. అర్థమైంది.. " అన్నాడు క్లుప్తంగా. ఆమె కళ్ళలోకి వెలుగొచ్చింది మళ్ళీ.

"సో వాట్ డూ యూ లైక్ టూ హేవ్..?" మెనూ ఆమెవైపు జరుపుతూ అడిగాడు.

"యూ మీన్ డ్రింక్స్ ... వద్దొద్దు.." కంగారుగా అంది.

"అదేంటి మీ జనరేషన్ లో పబ్స్, డిస్కోస్, డ్రింక్స్, ఇవి వద్దనే వాళ్ళు కూడా వుంటారా..?"అడిగాడు.

"నేను తాగుతానో, లేదో డైరెక్ట్ గా అడిగితే చెప్తాను కదా. ఇలా అడగడం దేనికీ, మంచిపిల్లనో, కాదో డిసైడింగా..?" వెక్కిరింతగా అంది.

చిన్నగా నవ్వాడు "నో... నో... ఐనా తాగినంత మాత్రాన చెడూ అయిపోవు, తాగకపోతే మంచిదానివీ కాలేవు మనోజ్ఞా. అంతైతే విచక్షణుంది నాకని నమ్మొచ్చుగా..."

ఉలిక్కిపడిచూసింది. "ఓహ్.. మీ గురించి తెలీక కాదు. ఏదో జోక్ గా అనేసాను. మూడ్ బాలేదని బయటికొస్తే మరీ విసిగిస్తున్నానా? సారీ.."

"హేయ్.. నేనూ ఊరికనే అన్నానులే. ఫీలవకు. ఐనా నా మూడ్ సెట్ అయిపోయింది. డోన్ట్ వర్రీ ఎబౌట్ ఇట్. సరే. డైరెక్ట్ గా అడిగేస్తున్నా. ఎనీ.. మైల్డ్ డ్రింక్ ఫర్ యూ..? "

"నో థ్యాంక్స్... ఐ మీన్ మీ ముందు నావల్ల కాదు.. మీ ప్రశ్నకు సమాధానం.. అంటే నేను మరీ అంత రెగ్యూలర్ బూజర్ ని కూడా కాదనుకోండి.. ఎప్పుడైనా... ఫ్రెండ్స్ తో పార్టీస్ లో అంతే... ఐనా ఇప్పుడు మీరు భరించలేరు.." నవ్వేసింది.

"ఓ.కే. యాజ్ యూ ప్లీజ్... నీకు జ్యూస్ చెప్తానైతే..." అంటూ ఆర్డర్ ఇచ్చాడు.

మెల్లగా మామూలు మాటల్లో పడ్డారు.

కాసేపటి తర్వాత తటపటాయిస్తూ అడిగింది. "మిమ్మల్నొకటి అడగనా.. అదీ.. మీరేం అనుకోరంటేనే...?"

"నువ్వేం అడిగినా ఏమీ అనుకోను. గో ఎహెడ్.."

"అప్పుడు స్నిగ్ధ గార్ని కాదన్నారని చెప్పారు కదా. తర్వాత మీరు.. అంటే.. ఎప్పుడూ బాధ పడలేదా..?"

"అంటే యూ మీన్.. నాకర్థం కాలేదు మనోజ్ఞా.. అడుగు పర్లేదు.."

"అంటే మీరూ.. ఐ మీన్.. నెవర్ మ్యారీడ్ కదా.. మే బీ.. తర్వాత మే బీ ఫీలయ్యి, మే బీ ఆవిడనీ... " తడబడింది.

"స్నిగ్ధని ప్రేమించానా అనడుగుతున్నావా..?"

బెరుగ్గా తలూపింది. పకాల్న నవ్వాడు.

"తర్వాత ఫీలైన మాట నిజమే.. కానీ తనని హర్ట్ చేసినందుకు ఫీలయ్యాను. పెళ్ళి చేసుకోనందుకు కాదు... అప్పుడో డెసిషన్ కూడా తీసుకున్నాను.." ఆగి మనోజ్ఞను చూశాడు "వింటావా నా హరికథ...?."

నవ్వి తలూపింది.

"నేను కాదన్నాక స్నిగ్ధ బాధ చూడలేకపోయాను. నా కారణం గానే ఆమె అంత బాధపడుతోందని అందరి మొఖాల్లో ఒకటే ఎక్యూజేషన్. ఇక అలాక్కాదని వెళ్ళి ఆమెకి చెప్పాను, మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం 'అని. ఎగిరిగంతేస్తుందనుకున్నాను. పైనుంచి కిందకి చూసి, 'మెహర్బనీయా లేక త్యాగమా..?' అంది సింపుల్ గా. తెల్లముఖం వేసుకుని, 'అదేంకాదు, నేనే రియలైజ్ అయ్యాను. నేను కూడా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను 'అన్నాను దబాయింపుగా. నవ్వేసింది. నీకా ఫీలింగ్ లేదురా. నాకోసం నువ్వేం కష్టపడి బలవంతంగా లేని ప్రేమని ఒప్పుకోకు.' అని చెప్పింది.

మరైతే పాణి, జతిన్ లతో రాయబరాలు, పెద్దవాళ్ళతో ఆ పెళ్ళి మాటలు దేనికో. 'అన్నాను కోపంగా.

రాయబారాలు నా ఇష్టాన్ని తెలపడానికే తప్ప బలవంతంగా ఒప్పించడానికి కాదు. పెద్దవాళ్ళు అడిగిన విషయం ముందుగా నాకు తెలీదు. తరవాత మే బీ నువ్వు అరేంజ్డ్ మ్యారేజ్ ప్రిఫర్ చేస్తున్నావేమో అని చిన్న ఛాన్స్ తీసుకున్నాను. 'అని చెప్పింది.

మరైతే ఈ విషాదయోగం దేనికి? నేనే వచ్చి అడిగినా ఒప్పుకోలేని ఈగో నీది 'అనేశాను కోపంలో. అవును మరి, నేను కష్టపడి త్యాగం చెయ్యడానికెళ్తే అది కాస్తా తుస్సుమన్న ఉక్రోషం వుంటుందిగా.

ఐనా తనేం ఫీలవలేదు. నా ప్రేమ విఫలమయ్యిందనే బాధే గానీ మరేమీ లేదురా. ఇది ఈగో కాదు. నీ దగ్గరలేని ప్రేమని నేను ఎన్నటికీ పొందలేను...పెళ్ళైతే చేసుకోగలవుగానీ ప్రేమించలేవు కదా. 'అంటూ ఓపిగ్గా వివరించింది. దాంతో నాకు మరీ చిరాకొచ్చింది.

అరే నేనే చెప్తున్నాగా ప్రేమిస్తున్నాననీ, ఇంకేం కావాలి.. విసుగ్గా అడిగాను.

లేదు. అది నీ కళ్ళలో నాకు కనపడటంలేదు. 'చెప్పేసింది స్థిరంగా.

అదేమన్నా కళ్ళకి పెట్టుకున్న కాటుకా చూడగానే కనబడ్డానికి, జతిన్ లా ఆరాధనగా చూడ్డాలు, సురేంద్రలా ప్రేమలేఖలివ్వడాలు, ఇవన్నీ అనుకుంటున్నావేమో, అవి నేనెన్నటికీ చేయలేను. 'అంటూ వెటకారం చేశాను. తను కోపం తెచ్చుకోలేదు.

ఆ విషయం నాకు తెలుసు బిట్టూ, అవి నువ్వెన్నటికీ చేయలేవని..'ఆమె కళ్ళనిండా నీళ్ళు . జాలేసింది. ఎంతైనా నా స్నేహితురాలే కదా.

సరే పోనీ ఆ కళ్ళల్లో ప్రేమ కనపడ్డం ఏంటో చెప్పు. చూపిస్తా.. 'అని సిన్సియర్ గా చెప్పాను. తను నవ్వింది.

థ్యాంక్స్ ఫర్ సేయింగ్ సో బిట్టూ. నా కోసం నువ్వంత చెయ్యాలనుకున్నావ్. అది చాలు. ఇక కళ్ళ లో ప్రేమంటావా.. నువ్వు నిజంగా ఎవర్నైనా ప్రేమించిన రోజు నీకు తప్పకుండా తెలుస్తుంది. అప్పుడు మాత్రం ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో కూడా నీకు అదే కనపడాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను. ఆ క్షణం నీకెవ్వరూ చెప్పక్కర్లేదు, అప్పుడు నేను కాదు నువ్వే చెప్తావు...అదేంటో..' అనేసి వెళ్ళిపోయింది. చాలా బాధగా అనిపించింది. ఎ వెరీ గుడ్ ఫ్రెండ్ ఆఫ్ మైన్.. తర్వాత చాలా ఏళ్ళవరకూ నన్ను అవాయిడ్ చేసేసింది.. పిచ్చి పిల్ల.."

కళ్ళు మూసుకుని గ్లాస్ లో డ్రింక్ మెల్లగా గల్ప్ చేశాడు గతాన్ని తరుస్తూ.

"తర్వాత..మీకు.. మీకు ఎవ్వరూ కలవలేదా..? ఐ మీన్ ఆవిడ చెప్పినట్టు.." నెమ్మదిగా అడిగింది.

కళ్ళువిప్పి ఆమెకేసి చూశాడు. మనోజ్ఞ గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. ఉద్విగ్నంగా చూస్తోందతని సమాధానం కోసం. నవ్వి ఆకాశం వంక చూశాడు.

"చాలా రోజులు గుర్తుచేసుకునేవాడ్ని తన మాటలు. ఏ అమ్మాయిని కలిసినా స్నిగ్ధ మాటలే గుర్తొచ్చేవి. తరవాత్తరవాత ఆ ఏజ్ అండ్ స్టేజ్ దాటిపోయానని రియలైజ్ అయ్యి తలుచుకోవడం మానేశాననుకో..." ఆగాడు.

మనోజ్ఞ మొఖం పూర్తిగా విప్పారింది. కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. "థ్యాంక్స్..." మనసంతా ఒక్క ముక్కలో వ్యక్తపరుస్తూ చెప్పింది.

ఏం మాట్లాడలేదు భరద్వాజ. నిశ్శబ్దంగా ఆకాశంలో కదులుతున్న మేఘాలని పరికిస్తూండిపోయాడు.

అతని వైపు రెప్పార్పకుండా కొద్దిసేపుచూసింది. మనసులో అలల్లా పొంగుతున్న ఆలోచనల ఆత్రాన్ని ఆపుకోలేక "ఒక మాట చెప్పనా... మీరు.. మీరింకొంచెం తాగితే బాగుణ్ణనిపిస్తోంది..." అనేసింది.

తెల్లబోయి చూసి అంతలోనే, పకాల్న నవ్వేశాడు. "అంటే.. యూ మీన్.. ఓహ్.. తాగి అవన్నీ చెప్తాననుకుంటున్నావా?" ఇబ్బందిగా తలదించుకుంది. లేచి నిటారుగా కూర్చుని ఆమె తల మీద చిన్నగా ఓ మొట్టికాయ వేసి మళ్ళీ నవ్వాడు., "మాకు ఆల్మోస్ట్ ప్రతీ మీటింగ్ లో డ్రింక్స్ ఉంటాయి. ఫుల్ ప్రాక్టీస్. ఎంత తాగినా అనుకున్నదే మాట్లాడతాం. నోరుజారం మేడమ్.." అని చెప్పాడు.

ఆశ్చర్యంగా తలెత్తింది. "అంటే మీరు...?" ఆగింది ఎలా ప్రశ్నించాలో తెలీక.

"రీజన్స్ వద్దు. చెప్పాలనిపించింది.. చెప్పాను. దట్సాల్. ఇంకేమన్నా మాట్లాడదామా..?"సంభాషణ కట్ చేస్తూ అడిగాడు.

అతనికేసి మెరిసే కళ్ళతో చూసింది. "యాజ్ యూ సే మిస్టర్ బిట్టూ.. " అంటూ నవ్వేసింది.

"ఏయ్.."బెదిరింపుగా వేలు చూపిస్తూ చెప్పాడు, "నాకస్సలు నచ్చని పిలుపది. అందరితో మానిపించడానికి నానా తంటాలు పడ్డాను. ఇంకేమన్నా పిలువు, ఇంకా కావాలంటే తిట్టు, ఓ.కే. అది మాత్రం వద్దు."

"పిలిస్తే.. కొడతారా... ఏం చేస్తారూ..?"అల్లరిగా అడిగింది.

"నిజంగానే కొట్టేస్తాను చూడూ.." వేలు చూపిస్తూ బెదిరించాడు.

"ఊ.. కొట్టండి.." చెయ్యిచాపింది.

నవ్వి చెయ్యి తోసేశాడు. "బాగా ధైర్యం పెరిగిపోయింది నీకు..." అంటూ. కాటేజ్ దగ్గర్లో కారాపాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments